

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4275/2022
18.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Весне Станковић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Авлијаш адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Немања Јоловић адвокат из ... и Градског центра за социјални рад – Одељење Стари Град из Београда, чији је пуномоћник Лазар Костић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама тужиле и првотужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9940/18 од 16.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 18.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама тужиле и првотужене изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9940/18 од 16.05.2019. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужиле и првотужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9940/18 од 16.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 3463/17 од 11.05.2018. године, ставом првим изреке, обавезани су првотужени и друготужени да тужилци на име накнаде материјалне штете у виду губитка стана – гарсоњере број .., површине 20 м², на петом спрату куће кућни број .. у улици ... у Београду, постојећа на КП број ..., ЛН број .. КО Стари Град, солидарно исплате износ од 28.480,00 евра са каматом по стопи коју прописује Европска централна банка почев од 24.07.2017. године до исплате у динарској противвредности по курсу НБС на дан исплате у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев преко износа досуђеног ставом првим изреке, а до траженог износа, односно за износ од 1.539 евра са каматом по стопи коју прописује Европска централна банка почев од 26.04.2002. године па до исплате, као и камату на досуђени износ почев од 26.04.2002. године до 23.07.2017. године. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезу прво и друготужени да тужилци солидарно, на име измакле користи у виду пропуштања убирања плодова (закупнине) у периоду од 26.04.2002. године до 30.04.2018. године на стану – гарсоњери број .., површине 20 м², на петом спрату куће кућни број .. у улици ... у Београду, постојећа на КП број ..., ЛН

број .. КО Стари Град, исплате износ од 35.875,00 евра са домицилном каматом по стопи коју прописује Европска централна банка почев од 01.05.2018. године до исплате, све у динарској противвредности по курсу НБС на дан исплате, као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиљи солидарно, на име накнаде трошкова парничног поступка, исплате износ од 203.433,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 11.05.2018. године до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писаног преписа пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 9940/18 од 16.05.2019. године ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиље и тужених и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 3463/17 од 11.05.2018. године у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу четвртм изреке првостепене пресуде, тако што су обавезани тужени да солидарно на име накнаде трошкова парничног поступка исплате тужиљи износ од 385.650,00 динара са законском затезном каматом почев од 11.05.2018. године па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиљи солидарно на име накнаде трошкова другостепеног поступка исплате износ од 22.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила посебну ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП која је учињених у поступку пред другостепеним судом.

Ревизију је благовремено изјавила и првотужена, због битних повреда одредаба парничног поступка учињених пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 404. став 1. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.).

Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебним ревизијама тужиље и првотужене. Тужиља је изјавила ревизију због због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП која је учињених у поступку пред другостепеним судом. Ревизија може бити изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права у за то предвиђеним случајевима, али не и због евентуално учињене битне повреде одредаба парничног поступка, на шта се тужиља у ревизији искључиво позива. Нису испуњени услови ни за одлучивање о ревизији првотужене јер нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса. Ревизија се односи на разрешење чињеничног питања конкретног спора чиме се у суштини оспорава чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Првотужена у ревизији указује и на битне повреде поступка учињене пред другостепеним судом, због чега се посебна ревизија не може изјавити.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизије тужиље и првотужене нису дозвољене.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу банке на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да вредност побијаних делова (износ од 28.480,00 евра у динарској противвредности по ревизији првотужене и износ од 35.875 евра у динарској противвредности по ревизији тужиље) не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизије тужиље није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**